

NOVA KALEDONIJA

NOUVELLE CALEDONIE

Kje za vruga pa je Nova Kaledonija? To je bilo pogosto vprašanje, ki sem ga slišal od ljudi, ki so me spraševali, kam odhajamo jadrat letos. Nova Kaledonija leži v jugozahodnem delu Pacifika. Na zahodu meji na Avstralijo, Brisbane je oddaljen 800 NM, na severu otočje Vanuatu (300 NM) in Salamonovi otoki (850 NM), na vzhodu Fidži (700 NM) in Tonga (1000 NM) na jugu pa Norfolški otoki (400 NM) in Nova Zelandija, ki je oddaljena 850 navtičnih milj. Leži v ekvatorialnem pasu, kar pomeni, da temperature tudi pozimi ne padejo pod 24 stopinj. Tudi morje ima skozi vse leto prijetnih 23-26 stopinj. Najboljši čas za obisk dežele je od oktobra do decembra. Od januarja do aprila je sezona ciklonov, ki pa jih zadnjih 7 let ni bilo. Letos se je to spremenilo...

Nova Kaledonija ima status francoske čezmorske države, v francoski posesti je od leta 1853. Po letu 1864 so ga nekaj desetletij uporabljali za kazensko kolonijo. Prvotni prebivalci so ljudstvo Kanaak. Danes je domorodcev še približno 44%. Leta 2018 bodo izvedli referendum o samostojnosti države. Glavni izvozni artikel je nikljeva ruda, ki je na Novi Kaledoniji veliko. Denarna enota je pacifiški frank (XPF), časovna razlika pa znaša +10 ur od srednjeevropskega časa(UTC+11). Slovenski operaterji mobilne telefonije še verjetno tudi niso slišali za Novo Kaledonijo, saj nimajo sklenjene pogodbe in slovenskega mobitela ni možno uporabljati. Zato vam ne preostane drugega, kot da si omislite nakup SIM kartice lokalnega operaterja, seveda morate zato imeti primeren GSM aparat (odklenjen). Nova Kaledonija je razdeljena na tri province: severno, južno in Loyalty island. Najbolj razvit je južni del, kjer se nahaja glavno mesto Noumea. V mestu in okolici živi skoraj polovica od 240.000 prebivalcev Nove Kaledonije. K južni provinci spada še večji otok Ile de Pins in South Lagoon, največja laguna na svetu. Severni del je redko poseljen, večina je avtohtonega prebivalstva. Provinca Loyalty island je otočje sestavljeno iz treh večjih in nekaj manjših otokov. Mare, Lifou in Ouvea so večji otoki, ki so z Noumeo povezani z morskimi in letalskimi linijami.

Naše potovanje se je kot ponavadi pričelo v postojnskem Kompas, kjer je gdč. Maša poskrbela za ugodne letalske vozovnice. Za tokratno potovanje se nas je odločilo devet. Dobili smo dva nova člana, Benota in Andreja, ostalo je več ali manj stara ekipa. Na poti proti Benetkam smo se ustavili v Postojni, kjer smo pobrali Josipa. Ob kavici smo se še mimogrede dogovorili, da nam ob povratku naš prijatelj Valenčič speče odojka. Po izkušnjah iz preteklih let dobro vemo kaj najbolj pogrešamo, ko smo od doma, kar se hrane tiče seveda. Letalo je iz beneškega letališča poletelo proti Dubaju, odkoder smo po dveinpolurnem postanku odleteli proti Tokiju. Tam smo imeli 3 ure časa, kar smo izkoristili za degustacijo japonskega piva. Zelo drago pivo imajo. Na Noumeo smo prispeli ob 7.30 zjutraj. Po vstopnih formalnostih – viza ni potrebna – smo poiskali rent-a-car agencijo, kjer smo imeli rezerviran kombi. Rezervacijo vozila lahko naredite preko e-maila : europcar@mencar.nc. Če ste večja skupina, zahtevajte Renault traffic, saj ima dovolj velik prtljažni prostor za vse potnike. Noumea je od letališča oddaljena 45 km. Cestna povezava je dobra, velik del je štiripasovnica. Tudi v mestu se je lahko znajti. Eno od marin smo našli hitro, tam pa videli tudi katamaran čarter firme, kjer smo katamaran najeli. Odločili smo se za Belize 43 Fountaina Pajota. Med vožnjo od letališča proti mestu, pa tudi že med

pristajanjem letala, smo lahko videli kakšno razdejanje je povzročil ciklon, ki so ga poimenovali Vania. Na Novi Kaledoniji je zahteval 4 smrtne žrtve. Ko smo iskali pisarno, so nam razložili, da je baza v drugi marini. Trije smo se odpeljali iskat našo bazo, ostala ekipa se je medtem »aklimatizirala«. No, na koncu je vodja baze poiskal nas in nas odpeljal do marine. Po pogovoru z njim smo se odločili, da še naslednji dan počakamo v marini, saj se je že približeval naslednji ciklon, ki je bil še močnejši od prejšnjega. Zračni tlak je v središču ciklona znašal 957 Hpa. Ljudje so si v strahu naredili zaloge hrane in pijače, saj so že ob prejšnjem ciklonu ostali brez električne energije, cestne povezave so bile zasute s plazovi, telefonske povezave so bile prekinjene. Zato so trgovine izgledale bolj klavrno. Čas, ko smo čakali na izboljšanje vremena, smo izkoristili za ogled akvarija in kulturnega centra Tjibaou, ki je dobil ime po pokojnem vodji gibanja, ki se zavzema za neodvisno državo »Kanaky«. V akvariju so bile predstavljene številne živalske vrste značilne za ta akvatorij, veliko bolj pa je bil zanimiv kulturni center. V njem so razstavljeni eksponati, ki so jih uporabljali prvotni prebivalci, obilo fotografij iz časa, ko so deželo naseljevali s kaznjenci, nekaj upodobitev in slik, ki prikazujejo kanibalizem, kar tod in na sosednjem Vanuatu ni bila redkost in dvorana, kjer vam zavrtijo film o zgodovini Nove Kaledonije. V zunanjem delu si lahko ogledate rastlinske vrste značilne za to okolje in nekaj značilnih zgradb, ki so jih uporabljali za domovanja. Pri povratku v marino smo se ustavili v večji trgovini in se založili s hrano in pijačo. Pri nabavi je potrebno upoštevati, da je nekaj majhnega možno kupiti samo na otoku Ile de Pins, piva in vina pa tam ne boste dobili. Zato vsem, ki bi se morebiti odločili za jadranje na tej destinaciji priporočam, da se za celotno potovanje oskrbijo v Noumei. Smiselno je že iz domovine prinesiti kakšen kilogram zmesi, kateri dodamo vodo in si spečemo kruh. Po dvodnevem postanku in čakanju v marini, je napočil čas odhoda. So nas pa prijetno presenetili v bazi. Ker smo morali dva dni čakati v marini, čeprav za vreme ne moremo kriviti nikogar, so nam ponudili večji katamaran. Bahia 46 Fountaina Pajota in brezplačno gorivo. Lepo. Ko sem prevzel večji katamaran, je sledilo prestavljanje svojih stvari in nalaganje nakupljene robe. Z vodjo baze smo imeli še briefing in se dogovorili, da nam bo vsak dan posredoval vremensko napoved. Posodil nam je SIM kartico lokalnega operaterja, da smo lahko komunicirali preko telefona. Po dobro prespani noči smo zgodaj zjutraj izpluli na otok Ouen, 25 milj oddaljen od Noumee. Sidrali smo v severozahodnem delu otoka. Z gumenjakom smo se odpravili na obalo in malo raziskali ta zelo redko poseljen otok. Ko smo se vrnili na katamaran, smo v vodi opazili manjše morske psičke. Kar veliko se jih je nabralo in nekaj smo jih tudi ujeli. So pa popolnoma nenevarni. Naslednji dan nas je pričakalo čudovito jutro, bonaca in motoriranje do Ile de Pinsa. Gilles, tako je ime vodji baze, nam je priporočil dve sidrišči, ki nudita dobro zaščito pred vetrovi iz različnih smeri. Ker so bili napovedani vetrovi iz smeri SE, smo izbrali sidrišče v zalivu Kuto. Po plavanju in ogledu vasice sva z Josipom začela iskati rent-a-car. Vse zasedeno. Sva pa naletela na majhno trgovinico, kjer so prodajali bagete in nekaj drugih malenkosti. Od sidrišča je oddaljena dobra dva kilometra. Zvečer smo si pripravili pojedino z morskimi psi. Zjutraj sva z Josipom ponovila vajo z iskanjem avta, ostali pa so se sprehodili do trgovinice. Našla sva celo kombi in to na bencinski črpalki, kjer sva že prejšnji dan spraševala, vendar naju prodajalka ni najbolje razumela. Gilles mi je sporočil, da se približuje manjši ciklon in da bo varneje, če se prestavimo v sosednji, dve milj oddaljen zaliv Kanumera, ki je zaščiten od vetrov iz smeri NW. Mi smo se najprej odpravili na potem po otoku. Želeli smo poizkusiti pristno kulinariko. Da so Kanaaki lenuhi, so nam že povedali. Pri njih nikoli ne veš, kdaj je pravi čas za rezervacijo. Če je en teden prej, je prezgodaj,

če je en dan prej, je prepozno. Če prideš pa v restavracijo brez rezervacije, je pa odvisno od lune, vremena, ...mi smo naleteli na slabo luno, tako, da smo odšli brez jastogov na kanaški način. Popoldne smo se vrnili do sidrišča. Veter je postajal vedno močnejši, na koncu se je pa še ulilo kot iz škafa. Odločitev, da katamaran presidramo samo trije, je bila prava, saj bi bil preostanek ekipe po nepotrebnem moker. Sidrali smo v zalivu Kanumera, ki ima v sredi majhen otoček v obliki gobe. Noč je bila kar dolga, saj sva zaradi močnih sunkov vetra, do 35 vozlov, z Benotom dežurala. Če ne poznaš sidrišča je to pač najbolj varna opcija. Dogajanje sva spremljala na chart ploterju in na začetku smo kljub 50m verige in 10m vrvi malo zaorali, čeprav je bila globina 5-7m, kasneje pa se sidro ni več premaknil. Dva druga katamarana, sta se sredi noči morala presidrati, kar pa v zalivu, kjer je polno koral in ob obali greben, ni prijetno opravilo. Zjutraj je veter zamenjal smer, mi pa smo odpluli proti največji laguni na svetu. Popoldne smo sidrali pri otočku Kouare, kjer je eno najbolj varnih sidrišč v tem delu lagune. Sidrati je mogoče na treh straneh otoka, tako, da otok daje zaščito pred vetrom iz katerekoli strani. Fantje so se odpravili na otoček, kjer gnezdi veliko različnih vrst ptic. Na otoku pa živijo tudi kače. Belo-črna in rumeno-črna progasta kača, ki jo sicer zlahka opaziš, je pa strupena. Na srečo pa so te živali plašne in se, če jim le pustite možnost, umaknejo. Naslednji dan smo jadrali po laguni. Vmes smo se ustavili na nekaj manjših otočkih. Vsi so obdani z belo mivko, po kateri obhodiš otok v največ pol ure. Tudi tukaj srečaš ptiče in kače. Zvečer smo se vrnili na otok Kouare in se zasidrali na isto mesto, kot večer prej. Potem, ko smo zvečer in pozno v noč uspešno počistili zaloge v hladilniku, smo zjutraj odpluli proti otoku Amadee, na katerem stoji največji in najstarejši svetilnik na Novi Kaledoniji. Svetilnik označuje vhod v laguno in glavno plovno pot proti Noumei. Popoldne smo se privezali na eno od boj, ki so pred otokom okrepčate v baru na plaži, restavraciji, kupite lahko spominke, imajo urejene sanitarije, povzpnete pa se lahko tudi na vrh svetilnika. Po mirni noči, smo se zbudili v oblačen dan in odpluli nazaj v bazo. Po pristanku je sledilo tuširanje, britje,... spet smo najeli isti kombi, s katerim smo se odpravili na potem po mestu. Še zadnji nakupi spominkov in podobne navlake. Z Josipom sva se vrnila v bazo, kjer smo z Gillesom opravili pregled in predajo katamarana. Vse je bilo v najlepšem redu. Opozorila sva ga na nekaj manjših napak na barki, povedala pa sva mu tudi, da je naš Andro odpravil nekaj manjših okvar na enem od motorjev. Potem sva se vrnila po preostanek ekipe, ki je medtem zapravljajal po mestu. Vsi skupaj smo se nato odpravili na zadnjo nabavo piva. Zadnji večer smo preživeli ob »sanitarcu«, kakor pravimo čiščenju zalog iz hladilnika, zgodaj zjutraj pa smo se odpeljali na letališče. Let do Sydneya je trajal slabe tri ure. Na letališču v Sydneyu, smo po natančnem pregledu ob vstopu, najeli taxi, ki nas je odpeljal do hotela. Pri vstopu v Avstralijo ne smete vnašati nobene hrane, sadja, živih ali mrtvih primerkov živalskih vrst,... preden greste tja dol, se dobro pozanimajte, da vam ne bodo potem na vstopu metali stvari v smeti. Taxist nam je povedal, da smo prišli ravno pravi dan. Australia day ali constitution day je v Avstraliji največji praznik. Hotel smo imeli v samem centru in do Darling harbourja, kjer je bilo središče dogajanja smo rabili deset minut hoje. Popoldne in zvečer smo si ogledovali mesto, zapeljali smo se z ladjico pod znamenitim mostom in si z morja ogledali znamenito Sydneysko operno hišo. Zvečer je bil v Darling harbourju ognjemet z mimohodom plovil. Večji ognjemet, ki se tradicionalno odvija z mostu pred opero, pa so letos odpovedali in denar namenili ljudem, ki so jih prizadele poplave. Naslednji dan smo si ogledali akvarij in pomorski muzej, nakupili še nekaj spominkov in popoldne odšli na letališče. Po 23. urah leta, vmes smo stali v Bangkoku in Dubaju, smo prileteli do Benetk. Iz Benetk v Postojno smo prišli

kar hitro, tam nas je pa že čakal odojek, ki ga je Valenčič izvrstno spekel. Pravi balzam za naše želodčke.

Tako smo zaključili naše letošnje potovanje, cilji za naslednje leto, pa so tudi že načrtani. Če ste posameznik ali skupina, ki se zna prilagoditi življenju v skupini, tudi takrat, ko ga je kašen kozarec preveč, ste vabljeni, da se nam pridružite na kakšnem od naših potovanj. Kot organizator bi se zahvalil fantom, za fantastično vzdušje na našem potovanju, kljub temu, da nam kakšen dan ni šlo vse po planu.

Milan Farkaš

Cene: 1 EUR = 119 CFP

Pivo v trgovini 150 – 180 CFP

Vino v trgovini od 900 CFP

Pivo v barih in restavracijah 500 – 900 CFP

Hrana:

Razne solate kot samostojne jedi 1000 – 1500 CFP

Steaki s prilogo 900 – 1500 CFP

Vstopnina v akvarij 1000 CFP, v kulturni center Tjibau 500 CFP

Rentacar kombi 10000 CFP, liter goriva 155 CFP, cestnina 150 CFP